

KÖSZEG ÉS VIDÉKE

ELŐFIZETÉSI ÁR:
 Egész évre 4 korona, fél évre 2 korona, negyed
 évre 1 korona, egyes számúra 10 fillér.
 Vidékre egész évre 5 korona.
 Előfizetési pénzek a kiadóhivatalhoz címzendők.

Megjelenik minden vasárnap.

Felelős szerkesztő és kiadó: RONAI FRIGYES.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Köszeg, Várkör 39. szám.

Nyitlittér sora 40 fillér.

Hirdetések nagyság szerint jutányos árban
 számítanak meg.

A középosztály nyomorusága.

Ebben a világháboruban, amelynek a szörnyűségei megérintenek minden ideget, minden érzéket, amely nem hagy semmi emberi vonatkozást érintetlenül, a középosztály szenved legtöbbször. Személyesen különösen a háboru magyar terepén, ahol ez az osztály új kialakulásban volt, ahol annak magvat a tisztviselői osztály képezte, amely nem éppen egészségesen, de hajtván az állami tulterjeszkedéstől, folyton növekedett, de vagyoniilag nem gyarapodott. Nagyon természetes, hogy ilyen tengő-lengő állapotban tartalékokat sem tudott magának gyűjteni, mert amit a magyar államtisztviselő tehetett, nem volt egyéb, mint csöndes resignációval számítás a nyugdíjra, ami egyetlen egy nagy jótéteménye ennek a státusnak. Az is igaz, hogy ez a nyugdíjra való számítás meleg lészke volt az energiák elszívásának és igen sok embert nyugtázott le.

A háboru a legcsekélyebbre csökkentette le a pénz vásárlóképességét és a legmagasabbra emelte minden, az emberi megélhetéshez szükséges anyagnak a forgalmi értékét. Ebben az értékcsökkenési és értékelkedési malomban őrlődik most az egész magyar középosztály, amely a megélhetés nehéz problémájával nem keservesebb küzdelmeket vív meg minden nap, mint a harctéren küzdő vitéz hadsereg. Ez vértelen, fegyvertelen, puskapormentes harc, de annak épügy meg vannak a maga borzalmai, mint annak a küzdelemnek, melyben fegyverek ropognak, agyuk dörögnek és kardok villognak.

Ma minden középosztálybeli családnál megtelepedett a szükség, a nélkülözés, nagyon sok helyen a nyomoruság, a szegényérzésből eltitkolt koldusság, a hazafiságból csendes rezignációval elszívott koplalás. Igazán rejtély, hogy a tisztviselők, különösen a rosszul fizetett és tisztereszen többlet robotoló városi tisztviselők és alkalmazottak, akiket sorsuk nem eresztett túl a VIII—IX. díjosztályon, hogy tudják minden nap elintézni a legnagyobb kérdést: a megélhetés kérdését. A hitelélet megszűnt, adósságot csak a legraffináltabb formák között lehet csinálni. Az állam nem nyújt segítő kezét az ő embereinek, a megoldás nem kereshető egyebben, mint abban, hogy ez a jobb sorshoz szokott osztály hozzá szokik a nélkülözéshez.

Ez megy is bizonyos fokig, mert az már most megállapítható, hogy a világháboru meg fog bennünket tanítani életmódunknak olyan takarékos berendezéséhez, amit képtelennek hittünk ebben a tejjel-mézzel folyó országban, ahol a valódi és realis életre mégis csak az ébresztette lel az embereket, hogy itt az emberi ellátás meg nehezebb, mint azokban az országokban, amelyekben kevesebb a termés, de jobb a közigazgatás.

Ennek az országnak a gerince a középosztály. Ez fejlesztette azzá, ami most, ez érlelte meg benne az erőt, mellyel ellene tud állani annak az elementáris hatalmakkal dolgozó támadásnak, mely most ostromolja.

Ennek a középosztálynak, ha súlyos sebekből gyógyultan is, de mégis épen, egészségesen kell kikerülni a világháboru bajjaiból. Mert ez a most minden ádáz bajjal és veszedelemmel küzdő középosztály biztosítéka az egész magyarságnak, ez az államalkotó és államfentartó elem, amelyet nem lehet helyettesíteni sem új képződésekkel, sem valami külföldi behozattal, amire a magyar mindig nagyon hajlandó volt.

A sok gond között, amely egészen természetesen rányomaszkodik a kormányra, nem utolsósorban az, hogy ennek a középosztálynak a háboruban vett sebé miként gyógyíttatnak. Mert lehetetlenség, hogy Magyarország ep és egészséges középosztály nélkül megoldhassa a reá váró feladatokat.

Városi közgyűlés.

— 1915. június hó 14-én. —

Ez olyan rövidke kis közgyűlése volt a városi képviselőtestületnek, hogy még a napi hírek között is a legapróbbak közé kellene sorolni, de mert lapunknak ez állandó rovata, még icipici rövidsége sem bírhat rá, hogy ettől eltérjünk. Hiszen volt meg ennél is rövidebb ülése a képviselőtestületnek, olyan rövid, hogy csak egybegyűltek és nyomban szétoszlottak, (mert valami hiba történt a meghívás körül) de mi akkor is betartottuk a rendet: megjelent a rovat címe, alatta a dátum s mert tárgyalásra nem került, olyan üres maradt a rovat, mint mostanában igen gyakran a cenzurált lapok.

Ha azonban közelebbről nézzük a tárgysorozatot, úgy látjuk, hogy nem is olyan nagyon jelentéktelen ülésről volt szó. Hiszen két polgármester ügye került az ügynevezett „szőnyegre”? Az egyik polgármester szabadságolásának újabb, immár harmadszori prolongálása, — a másik polgármesternek egy újabb munkakiosztása.

Az ülés napirendjének méretéhez képest elég szép számban voltak jelen városi képviselők, — de az ügynevezett ellenzék nem jött el. Pedig híre járt, hogy a podeszta szabadságát lejárt váltónak tekinti, melyet már nem prolongálni, hanem megóvatolni akar, de akadt egy szűkebbkörű jogtudós, aki a moratoriumra való hivatkozással ezt a szándékot belőlük — kihombármihályozta.

A másik polgármester ügye csak annyiból állt, hogy egy megüresedett vasúti felügyelőbizottsági tagságra „takarékosági” okokból a jelenlegi polgármesterhelyettes, dehogya, a jelenlegi polgármester helyettes helyettesét választották meg. Hol tapasztalunk másutt ekkora élelmességet? Meg a kiérdemelt megtiszteltetést is hasznosítja a város. Ez a takarékoság a pihenő polgármesterhelyettes — iskolája s az adófizetők bizást remélhetik, hogy ennek — adóleszállítás a vége.

Ha mindezen feleslegességeknek ily nagyszzerűen sikerült leírását talán annak tekintené az olvasó, hogy így akartuk e „mértékenaluli” ülések is a megszokott előszó-karcolatát biztosítani, úgy vegyük tudomásul, hogy maga az elnökölő polgármester helyettes is csak úgy formált ülést ez ülésből, hogy napirendelőtti jelentéssel húzta meg az időfolyás gummitját, arról adván információt, hogy a faszállítás körül baj lehet, ha a fuvarozók nehézségeket csinálnak kik márhangoztatják mindenkor indokolni képes áremelési szándékukat, de reméli, nem lesz kénytelen ellenük erősebb eszközöket igénybe venni, sőt már beszélt is egyikkel másikkal s úgy látja, hogy nem feltétlenül a vesét is, meg a máját is akarják a fuvarosok, hanem vagy az egyiket vagy a másikat, ha mindkettőt meg nem kaphatják. — Engedélyt is adott a hozzászólásra s szoltak is hozzá többen, de csak úgy, hogy megvizsgálták egymást az elkerülhetetlen fuvarozási árfelemelésben.

A közgyűlés a következő határozatokat hozta:

1. August János polgármesterhelyettesnek szabadságolása július hó végéig meghosszabbítottatott.
 2. A köszeg-szombathelyi vasút r. t. közgyűlése a város szavazati jogának gyakorlására dr. Hegedűs János v. t. ügyész bizott meg, — a megüresedett felügyelőbizottsági tagságra pedig Jambrits Lajos polgármesterhelyettes választottatott.

Napirend előtt megnyugtatóan szolt a polgármester helyettes a fuvarozás szállítási s áremelési nehézségekről s kijelentette, hogy a hercegi úrdőből való leszállításra használandó út a legjobb állapotban van és ha mégis a közönséget indokolatlanul terhelő helyzetet okoznának a fuvarosok, e tekintetben megfelelő előterjesztést fog tenni, — amit a közgyűlés helyeslőleg tudomásul vett.

Hírek a háboruról.

A vezérkar keddi jelentése. Orosz hadszíntérről: Középgaliciában a szövetséges csapatok újból támadtak. Jaroslantól keletre és délkeletre heves harcok után áttörtük az orosz arevonat és az ellenséget legsúlyosabb veszteségei mellett visszavonulásra kényszerítettük. Ma éjjel óta az oroszok Moseiskánál és e helyesgről délkeletre is visszavonulóban vannak. Tegnap tizenhatezer oroszot fogtunk el. Ezalatt a Dnjesztertől délre a harc még tart. Berzownál Mykolajevtől délre négy erős támadást csapataink véresen visszavertek. Az ellenség végül futva menekült a harctérről. Zurawnotól északnyugatra a szövetségesek Zydakow ellen nyomulnak előre és tegnap súlyos harc után elfoglalták Bozognót. Tlumetől északra is sikeresen halad tovább a támadás. Sok hadifogoly, a kiknek száma még nincs megállapítva, jutott itt a mieink kezére. Zalescykitől északra az oroszok éjjel 12 óra után háromkilométeres arevonalon négy tagozásban támadtak. Ez a tömeges előretörés csapataink tüzeben nagy veszteségeik mellett összeomlott.

Olasz hadszíntér. A Piava melletti harcokban június 12-én az ellenség amint immár megállapítottuk, több mint ezer halottat és igen sok sebesültet hagyott állásaink előtt. Tegnap késő éjjel csapataink itt egy újabb támadást is visszavertek, éppugy mint az összes eddigieket. Az olaszok tehát az Izoico arevonalon sehol sem képesek boldogulni. A karintiai és tiroli határterületen jelentős esemény nem történt.

Balkán hadszíntér. Avtoavától délre tábori őrségeink egyike délre után visszaverte mintegy 200 montenegróinak a támadását. Egyéb-ként a helyzet általában változatlan.

A vezérkar szerdai jelentése. Orosz hadszíntér: Galiciában a szövetséges csapatok támadása következtében csaknem az egész arevonalon heves harcok fejlődtek ki. József Ferdinánd főherceg hadsereg csapatai Sieniava elfoglalása után a San keleti partján északi és északkeleti irányban vonulnak előre. A Piskorovice-kastélyt és majort tegnap rohammal elfoglaltuk. Számos foglyot ejtettünk.

Mackensen vezérezeredcs hadserege elkeseredett harcok között Rakowicetől kelet felé és Daszyce irányában nyomult előre. Hozzácsatlakozólag Bohm Ermoli tábornok csapatai az oroszokat Moseiskától keletre és délkeletre támadják, a hol új ellenséges állások fedezik a Grodek felé vezető irányt.

A felső Dnjesztertől délre nagy orosz erők tartják a mikolajewi, zidacowi és haliesi hídfőket. Linsingen hadseregének előrenyomuló szövetséges csapataival szemben, míg a folyó mentén lefelé Pflunzer-Baltin csapatai Nymziew és Czenalica előtt állanak és az elfoglalt Zalescykit az oroszok minden támadásával szemben tartják. A hadsereg egyes részei Beszarabiában a Dnjeszter és Pruth között az ott álló orosz erők újból visszavonulásra kényszerítettek és azokat Chotin felé és a Pruth mentén visszaszorították.

A galiciai harcokban június 12.-e óta beszállított foglyok száma tegnap ismét néhány ezerrel emelkedett.

Olasz hadszíntér: Az olaszok újabb kísérletei, hogy Polmenuel és Pavanál állásainkhoz közeljenek, ismét sikertelenek maradtak. Tegnap az Izoico arevonalon egyes szakaszain nyugalom uralkodott. Egy olasz parlamentert tolmácsolta azt a kérést, hogy a halottak eltemetése céljából tüzet szüntessünk, katonai okokból elutasítottuk.

A karintiai határon sajer népfelkelés rohammal elfoglalta a Plöcken szorosától keletre a kis Palt és itt az ellenségnek három ellentámadását a határ felé visszaverte.

A tiroli határon az ellenség állásaink ellen előtört és eredménytelen tüzérségi tüzelést folytatott. Egyik határponton egy esendőrőrs saját veszteségek nélkül visszavonulásra kényszerített egy olasz századot és 58 foglyot ejtett.

A vezérkar csütörtöki jelentése. Orosz hadszíntér: Galiciában az oroszok a szövetséges csapatok általános támadásának legszivósabb védelme ellenére sem voltak képesek helyt állni. Győzelmes csapatainkkal nyomukban, a megvert orosz hadtestek maradékai Lewkow, Lubacow és Jaworowon át határnak. A lemergi úttól délre Bohm-Ermoli hadserege ma éjjel az orosz hadállásokat az egész arevonalon rohammal bevette és az ellenséget Gadowa-Wisznian és Rutkin túl visszaverte.

A Dnjesztertől délre a hídfők előreszében harcok.

